

Київський національний торговельно-економічний університет
Кафедра публічного управління та адміністрування

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

«ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ»

Студентки 5 курсу, 7 групи,
спеціальності 074 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

Петрик
Софія
Олегівна

(підпис студента)

Науковий керівник
к.держ.упр.

Динник
Ірина
Петрівна

(підпис керівника)

Гарант освітньої програми
канд. екон. наук,
доцент

Головня
Юлія
Ігорівна

(підпис гаранта)

Київ 2022

Київський національний торговельно-економічний університет

Факультет економіки, менеджменту та психології

Кафедра публічного управління та адміністрування

Освітній ступінь: бакалавр

Спеціальність: публічне управління та адміністрування

Спеціалізація: публічне управління та адміністрування

Затверджую

Зав. кафедри _____

«11» грудня 2021 р.

Завдання на випускн у кваліфікаційну роботу (проект) студенту

Петрик Софії Олегівни

1. Тема випускної кваліфікаційної роботи (проекту): «Державне регулювання ринку праці в Україні»

Затверджена наказом ректора від «10» грудня 2021 р. № 4082

2. Строк здачі студентом закінченого проекту (роботи)

24.01.2022 р.

3. Цільова установка та вихідні дані до роботи (проекту)

Метою роботи (проекту) є обґрунтування й розроблення пропозицій щодо напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, які виникають у процесі державного регулювання ринку праці в Україні.

Предметом дослідження є теоретико-методичні та прикладні основи державного регулювання ринку праці в Україні.

4. Зміст випускного кваліфікаційного проекту (роботи) (перелік питань за кожним розділом) :

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

1.1. Аналіз ринку праці та зайнятості населення в Україні

1.2. Оцінка стану та проблем регулювання ринку праці в Україні

РОЗДІЛ 2. НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

2.1. Механізми регулювання ринку праці в Україні

2.2. Розроблення пропозицій щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

5. Календарний план виконання роботи (проекту)

№ пор.	Назва етапів випускної кваліфікаційної роботи (проекту)	Строк виконання етапів роботи	
		за планом	фактично
1	2	3	4
1	Визначення напрямку дослідження та затвердження теми випускної кваліфікаційної роботи	До 10.12.2021	10.12.2021
2	Складання плану та підготовка індивідуального завдання для виконання випускної кваліфікаційної роботи	До 20.12.2021	20.12.2021
3	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису першого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 10.01.2022	10.01.2022
4	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису другого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 20.01.2022	20.01.2022
5	Представлення закінченої випускної кваліфікаційної роботи на кафедру	До 21.01.2022	21.01.2022
6	Підготовка письмового відгуку на випускну кваліфікаційну роботу	До 22.01.2022	22.01.2022
7	Зовнішнє рецензування ВКР	До 22.01.2022	22.01.2022

8	Проведення попереднього захисту випускних кваліфікаційних робіт	21-23. 01.2022	21-23. 01.2022
10	Вирішення питання про допуск випускної кваліфікаційної роботи до захисту	До 25.01.2022	До 25.01.2022
11	Направлення випускної кваліфікаційної роботи із зовнішньою рецензією у ЕК для захисту	За графіком	За графіком

6. Дата видачі завдання «11» грудня 2021 р.

7. Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи (проекту)

Динник І.П.

(прізвище, ініціали, підпис)

8. Гарант освітньої програми

Головня Ю.І.

(прізвище, ініціали, підпис)

9. Завдання прийняв до виконання студент

Петрик С.О.

(прізвище, ініціали, підпис)

10. Відгук наукового керівника випускної кваліфікаційної роботи (проекту):

Випускна кваліфікаційна робота написана на актуальну тему.

Сьогодні ринок праці тісно пов'язаний із розвитком економіки України, він впливає на підвищення ефективності її функціонування, що свою чергою залежить від відтворення робочої сили, її стану та тенденцій у сфері зайнятості. Особливими є питання щодо розвитку ринку праці в умовах глобальної демографічної кризи України та поширення міграційних процесів. Крім того на темпи розвитку ринку праці впливає реформування вищої освіти та розвиток інформаційних технологій, зокрема ІТ-сфери.

У випускній кваліфікаційній роботі студенткою проаналізовано ринок праці та зайнятості населення України. Оцінено стан та проблеми регулювання ринку праці в Україні. Здійснено характеристику механізмів регулювання ринку праці в Україні. Надано пропозиції щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні.

Зміст випускної кваліфікаційної роботи підпорядкований поставленій у роботі меті. Проведений аналіз дозволив визначити проблемні питання у сфері

державного регулювання ринку праці в Україні. Завдання поставлені в роботі виконані в повному обсязі, що підтверджено висновками.

Випускна кваліфікаційна робота має досить логічну структуру та відповідає вимогам оформлення. Робота написана на достатньому науковому рівні, є самостійним дослідженням студентки, повністю розкриває обрану тему. Вважаю, що випускна кваліфікаційна робота заслуговує позитивної оцінки, а її автор, Петрик Софія Олегівна на отримання кваліфікації бакалавра зі спеціальності 074 «Публічне управління та адміністрування».

Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи (проекту)

(підпис, дата)

Відмітка про попередній захист Головня Юлія Ігорівна

(ПІБ, підпис, дата)

11. Висновок про випускну кваліфікаційну роботу (проект):

Випускна кваліфікаційна робота (проект) студента Петрик С.О. *(прізвище, ініціали)* може бути допущена до захисту екзаменаційній комісії.

Гарант освітньої програми): Головня Юлія Ігорівна

(прізвище, ініціали, підпис)

Завідувач кафедри: Новікова Наталія Леонідівна

(підпис, прізвище, ініціали)

«25» січня 2022 р.

ЗМІСТ

ВСТУП	2
РОЗДІЛ 1. СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ	5
1.1 Аналіз ринку праці та зайнятості населення в Україні.....	5
1.2 Оцінка стану та проблем регулювання ринку праці в Україні.....	13
РОЗДІЛ 2 НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ	21
2.1 Механізми регулювання ринку праці в Україні.....	21
2.2 Розроблення пропозицій щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні.....	28
ВИСНОВКИ	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	36
ДОДАТКИ	41

SCIENTIA DIFFICILIS SED FRUCTUOSA

ВСТУП

Актуальність теми. Ринок праці в Україні займає особливе місце, оскільки є вершиною ринкових відносин та перш за все являє собою управління трудовою діяльністю, що виконує функції механізму регулювання трудових відносин, що передбачає розподіл та перерозподіл суспільної праці відповідно до структури потреб суспільства, видів та форм зайнятості, а також видів власності.

Сьогодні ринок праці тісно пов'язаний із розвитком економіки України, він впливає на підвищення ефективності її функціонування, що свою чергою залежить від відтворення робочої сили, її стану та тенденцій у сфері зайнятості. Особливими є питання щодо розвитку ринку праці в умовах глобальної демографічної кризи України та поширення міграційних процесів. Крім того на темпи розвитку ринку праці впливає реформування вищої освіти та розвиток інформаційних технологій, зокрема ІТ-сфери.

Оскільки, демографічні, глобалізаційні та інноваційно-технологічні процеси ініціюють зміни в регулюванні ринку праці в Україні, то варто зосередити увагу на прийнятті своєчасних та обґрунтованих рішень щодо розвитку ринку праці в майбутньому.

Як важливий елемент ринкової економіки, ринок праці передбачає врахування інтересів роботодавців та працівників. Дані інтереси демонструють показники попиту та пропозиції праці. Низка факторів, що впливає на кон'юнктуру ринку праці визначає його стан в країні. Чинники задоволеного та незадоволеного попиту відображають дослідження ринку зайнятості та безробіття.

Ринок праці потребує особливого регулювання з боку держави, оскільки має вплив на інші ринки, використовуючи фактори стимулювання інвестиційних процесів, виробництва та споживання. Ринок праці відрізняється від інших, тим, що має не тільки ресурсний а й товарний характер. З іншого боку ефективне регулювання ринку праці зумовить зменшення економічних та соціальних проблем, наприклад інфляція, безробіття, бідність тощо.

Державне регулювання ринку праці необхідне, оскільки даний ринок розподіляє працю людей відповідно до потреб суспільства, охоплюючи всі форми власності, види діяльності людей та галузі національної економіки країни.

Метою випускної кваліфікаційної роботи є обґрунтування й розроблення пропозицій щодо напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні.

Поставлена мета зумовила необхідність вирішення таких дослідницьких завдань:

- проаналізувати ринок праці та зайнятості населення України;
- оцінити стан та проблеми регулювання ринку праці в Україні;
- охарактеризувати механізми регулювання ринку праці в Україні;
- сформулювати пропозиції щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, які виникають у процесі державного регулювання ринку праці в Україні.

Предметом дослідження є теоретико-методичні та прикладні основи державного регулювання ринку праці в Україні.

Методи дослідження. Для вирішення визначених завдань, у процесі дослідження використано загальнонаукові та спеціальні методи дослідження. Для аналізу ринку праці та зайнятості населення в Україні було використано такі методи, як: аналітичний, описовий, структурного аналізу, виокремлення статистичних даних, порівняння. Для оцінки стану та проблем регулювання ринку праці в Україні, основними методами були – структурний аналіз, узагальнення, синтез, аналогії. Механізми регулювання ринку праці в Україні було охарактеризовано за допомогою емпіричних та системних методів. Прогностичний метод, що передбачає узагальнення незалежних характеристик опрацьованих матеріалів для формулювання висновків, пропозицій щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні.

Структура роботи. Випускна кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, додатків та списку використаних джерел. Повний обсяг роботи становить 44 сторінки, з них 35 сторінок основного тексту. Робота включає 6 таблиць, 9 рисунків, 3 додатки. Список використаних джерел налічує 50 найменувань.

РОЗДІЛ 1

СТАН, ТЕНДЕНЦІЇ ТА ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

1.1 Аналіз ринку праці та зайнятості населення в Україні

Ринок праці та зайнятість населення України відіграють важливу роль в системі ринкових відносин, оскільки економічні, соціальні та демографічні явища, що притаманні ринковій економіці відбивають стан ринку праці. Зайнятість характеризує використання працездатного населення та виступає одним з головних показників запитів на робочу силу та попиту на неї [7, с. 54].

Протягом останніх років економіка та політичне життя України пройшло певні етапи трансформації, що наклали відбиток на сферу зайнятості населення. Достатній дисбаланс проявляється у професійному та кваліфікаційному попиті та пропозиціях. Спостерігається збільшення рівня навантаження на регіональні ринки праці. Можна виявити зростаючий рівень безробіття та соціальної напруги населення України. На зміни в структурі ринку праці в Україні впливають такі фактори: трансформація суспільно-економічних відносин, посилення конкуренції, розвиток економіки, розвиток інформаційних та інноваційних технологій, зміни змісту та форми праці. Дані чинники ініціюють оновлення системи ринку праці [26, с. 118].

Проаналізувати ринок праці в Україні можна за допомогою таких офіційних джерел, як державна статистика України, що публікує дані обстеження «Економічної активності населення» та відомості зареєстрованих підприємств, дані про їх заробітну плату, умови праці, кількість працівників тощо. Також офіційним джерелом інформації для аналізу ринку праці використовуються дані державної служби зайнятості України, де розміщується інформація про вакансії та шукачів роботи [12, с. 68].

До не офіційних джерел інформації про ринок зайнятості відноситься результати опитування на замовлення українських та міжнародних організацій,

дані офіційних сайтів пошуку роботи, а також не державні посередники, які надають послуги пошуку роботи [12, с. 69].

Дані про зайнятість населення розкриває державна служба зайнятості України, оскільки статистичні дані базуються пропорційно до основних характеристик розподілу населення країни [33]. Другий квартал 2021 року характеризується такими показниками зайнятості населення (див. табл. 1.1).

Таблиця 1.1

Показники кількості осіб зайнятості населення України у 2021 році

Найменування	Показник/ к-сть осіб	У порівнянні з 2020 роком / к-сть осіб
Кількість зайнятого населення в першому кварталі	15,6 млн	на 467 тисячі менше
Кількість зайнятого населення в другому кварталі	15,8 млн	на 134 тисячі більше

Джерело: розроблено автором на основі [33]

Зменшення кількості зайнятого населення в середньому за перше півріччя 2021 року пояснюється введенням карантинних обмежень у зв'язку з поширенням пандемії Covid-19. У відсотках рівень зайнятості населення зображено у табл. 1.2.

Дана таблиця показує зниження рівня зайнятості серед населення. На це впливають правові, економічні, соціальні, організаційні та інфраструктурні фактори [30, с. 10].

Таблиця 1.2

Рівень зайнятості населення

Найменування	Показник у % 2021 р.	Показник у % 2020 р.
Середній показник	55,6	56,7
Середній показник серед жінок	50,4	50,1

Середній показник серед чоловіків	61,4	61,2
Мешканці міської місцевості	56,5	56,1
Мешканці сільської місцевості	53,6	52,9

Джерело: складено автором на основі [33]

Правові фактори визначаються соціально-економічними компетенціями та юридичним статусом управління трудовими ресурсами. Економічні фактори обумовлюються сукупністю основних ресурсів регіону, які використовуються для зростання рівня населення. Соціальні чинники формують систему захисту працездатного населення, а організаційні – визначають можливості інфраструктури [9, с. 68]. Отже, підвищення рівня даних факторів, дозволить підвищити рівень зайнятості населення.

Щодо вікової зайнятості населення, то за даними державної служби зайнятості України найвищим даний показник спостерігався у громадян віком 40-49 років, та становить 77%. Це пояснюється тим, що особи даного віку зазвичай працюють офіційно. Найнижчий показник зайнятості населення в осіб 60-70 років. Це можна пояснити тим, що більшість цих людей мають статус пенсіонера. Даний показник зайнятості 12,8%. Також низький рівень зайнятості в осіб 15-24 роки, що обумовлено тим, що більшість осіб у даному віці навчається, тому не входить до складу робочої сили [33].

Варто зауважити, що згідно з кодексом законів про працю України до зайнятого населення належать такі особи [18]:

- які, найняті на підприємства та організації, що мають різні форми власності;
- які, найняті в міжнародні та іноземні організації, що знаходяться в Україні та за її межами;
- які найняті працівниками фізичних осіб;
- які можуть самостійно забезпечити себе роботою;
- які мають статус підприємців;

- особи, що індивідуально зайняті в трудовій та творчій сфері діяльності;
- які мають членство в кооперативах, або мають статус фермера (його сім'я) та займаються виробництвом;
- які мають особисте селянське господарство, що діє згідно законодавству України;
- яких обрали, призначили та затвердили працівниками (оплачувана посада) в органи державної влади (управління чи громадські об'єднання);
- які проходять службу в силових структурах та спеціальних військових формуваннях, що було створено відповідно чинному законодавству України;
- яким необхідна професійна підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації (відрив від виробництва);
- які мають статус учня загальноосвітньої школи чи студента вищого навчального закладу;
- які мають громадянство іншої країни та статус працюючого, проте тимчасово перебувають в Україні та їх діяльність не пов'язана із посольствами та місіями [18].

На рис. 1.1 зображено чисельність та рівень зайнятості населення у 2020 році у порівнянні з 2021 р.

Зайняте населення у віці 15-70 років (чисельність та рівень)

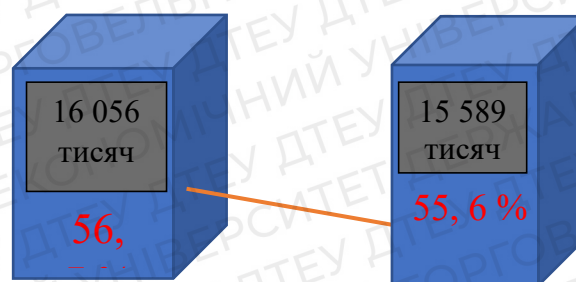

Рис. 1.1 Зайняте населення у віці 15-70 років [33]

Для аналізу ринку зайнятості України також є важливими показники неформально зайнятих громадян 15-79 років.

Неформальною зайнятістю називають зайнятість, що визначає кількість неформальних робочих місць, що впродовж звітного періоду надають

підприємства формальних та неформальних секторів. Тобто, це діяльність населення, яка виникає в результаті не спроможності наявної економічної системи в країні задовольнити потреби людей [21, с. 90]. Структура зайнятих осіб у неформальному секторі за видами економічної діяльності зображена на рис. 1.2.

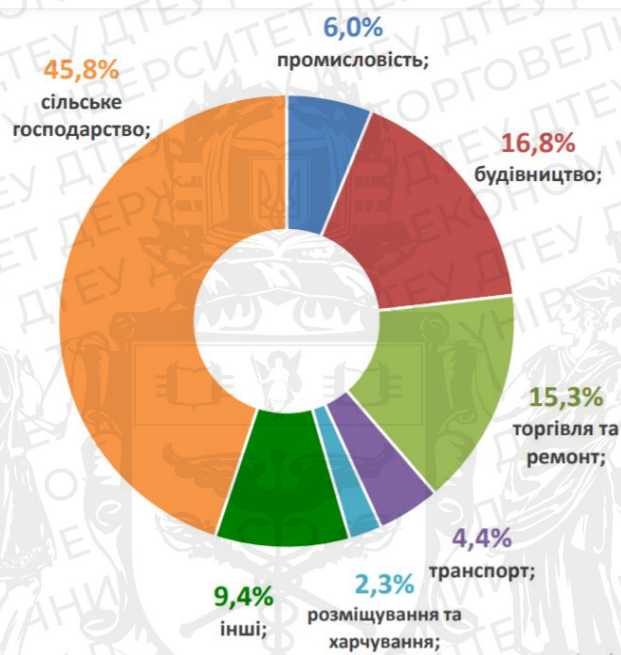

Рис. 1.2 Неформальна зайнятість населення за економічними видами діяльності [33]

Отже, у 2021 році кількість неформально зайнятих громадян становить близько трьох мільйонів осіб. Це 19,3% відсотки усіх зайнятих громадян України. У даному секторі варто виділити такі показники:

- жінки – 16,3 %
- чоловіки – 22,1 %
- мешканці міської місцевості – 12,1 %
- мешканці сільської місцевості – 35,4% [33].

Якщо говорити про види економічної діяльності, то неформальна зайнятість найбільш поширена у таких господарствах, як сільське, лісове та рибне. Її частка становить 46%. Будівництво є також поширеним у неформальній зайнятості, та

має частку 17%. У даному аналізі оптова та роздрібна торгівля становлять разом із ремонтом автотранспортних засобів мають частку 15% [33].

Основними причинами, які впливають на виникнення неформальної зайнятості в Україні є :

1. Нестабільність економіки.
2. Прагнення суб'єктів ринку праці до самостійного господарювання.
3. Дисбаланс ринку праці.
4. Робота на самих себе.
5. Податковий тиск на роботодавців [25, с. 253].

Наступним пунктом в аналізі ринку праці України є аналіз безробіття в Україні. За методологією Міжнародної організації праці (далі - МОП) загальний рівень безробіття вираховується відношенням кількості безробітних певного віку до робочої сили зазначеного віку [33]. Згідно з даною методикою рівень безробіття у другому кварталі 2021 року становить 9, 9%. Рівень безробіття по категоріях: жінки – 10,1%; чоловіки – 9,8%; мешканці міської місцевості – 9,5%; мешканці сільської місцевості – 10% [33].

Детальну характеристику безробіття з віковими групами відображено на рис.

1.3.

Рис. 1.3 Діаграма стану безробіття за віковими категоріями [33]

Доцільно також зазначити, що найвищий рівень безробіття спостерігається серед молодих людей до 25 років. Цей показник становить 18,4%. Своєю чергою найнижчим є показник 8,5% у громадян віком 30-34 роки [33].

Наступним пунктом, що регулює відносини на ринку праці є заробітна плата. За даними державної служби зайнятості України, середній розмір заробітної плати в Україні виріс на 15 %, і даний момент становить 14 000 гривень.

Середні показники заробітної плати за видами економічної діяльності зазначено в табл. 1.3.

Таблиця 1.3

Середні показники заробітної плати за видами економічної діяльності в

тис. грн. за 2021 рік

Економічна діяльність	Середній показник 2020 рік в тис. грн.	Середній показник 2021 в тис. грн.
Розміщення й харчування (готельно-ресторанний бізнес)	7,3	8,9
Охорона здоров'я	10,5	11,2
Операції з нерухомим майном	9,6	11,2
Адміністративне обслуговування	10,3	11,4
Освіта	10,3	11,5
Будівництво	9,2	11,8
Мистецтво, спорт, розваги	10,4	12,5
Надання інших видів послуг	11,6	13,1
Сільське, лісне, рибне господарства	9,5	13,3
Торгівля та ремонт транспортних засобів	11,8	13,7
Транспорт	12,3	14,6
Промисловість	12,1	15,0
Державне управління та оборона	13,8	18,6
Професійна, наукова та технічна діяльність	16,6	19,0
Фінансова та страхова діяльність	20,8	23,6

Інформація та телекомунікації	21,9	25,2
-------------------------------	------	------

Джерело: узагальнено автором на основі [33]

Таким чином працівники фінансової галузі та страхування отримали збільшення зарплати на 20%. У секторі ІТ показник збільшився на 22%. Працівники професійної, наукової та технічної діяльності збільшили дохід на 16%. У державному управлінні оплата праці збільшилася на 14%. У порівнянні з 2020 та 2021 роком, коли заробітна плата працівників була скороченою, у 2022 році вона збільшилася, на 15% [33].

Значні зміни в оплаті праці внесла пандемія COVID-19, так спостерігається збільшення заробітної плати у працівників медичної галузі та соціальної допомоги на 11%. Також зросла заробітна плата в працівників освіти на 10%. Попри карантинні обмеження у 2021 році зросла середня заробітна плата у працівників мистецтва, галузей спорту, розваг та відпочинку на 17% [33].

У працівників адміністративного та допоміжного обслуговування відбулося збільшення оплати на 10%, а працівники сільських, лісових та рибних господарств отримали підвищення середньої заробітної плати на 35% [33].

Загалом основою для організації оплати праці в ринковій системі є взаємопов'язані чинники, такі як:

- розмір та склад мінімальної заробітної плати, її природа та порядок регулювання (станом на 1 грудня 2021 рік розмір мінімальної заробітної плати становить 6500 грн);
- система, що визначає порядок найму працівника на роботу;
- сутність оплати праці;
- принципи організації заробітної плати з урахуванням дії всіх тарифних елементів та регулювання відносин між роботодавцями та робітниками [8, с. 56].

Отже, у пункті 1.1 було проаналізовано стан ринку праці в Україні, що визначається рядом суб'єктивних та об'єктивних чинників, до них відносяться показники зайнятості населення України (15, 8 млн осіб), рівень зайнятості населення (55,6 %), відсоткове відношення неформальної зайнятості населення

(19,3% усіх зайнятих громадян), стан безробіття в державі (9,9%), середні показники заробітної плати в різних видах економічної діяльності (найбільшим є показник у сфері інформації та телекомунікацій - 25,2 тис. грн, а найменший у сфері готельно-ресторанного бізнесу 8, 2 тис. грн). Загалом у порівнянні з 2020 роком, показник зайнятості населення виріс всього на 1%, а це в свою чергу означає, що показники ринку праці на пряму залежать від його регулювання.

1.2 Оцінка стану та проблем регулювання ринку праці в Україні

Збалансований розвиток ринку праці в Україні є одним із пріоритетних завдань у забезпеченні сталого соціально-економічного стану держави. Сюди належить процес забезпечення продуктивної зайнятості населення. Основними факторами, що впливають на регулювання ринку праці в Україні є:

- демографічна ситуація країни;
- обсяги міграції та вивільнення працівників (Додаток А);
- показник мінімальної заробітної плати;
- скорочення кількості вакансій;
- погіршення якості наявних робочих місць [19, с. 85].

Демографічна ситуація в Україні посилює дисбаланс між попитом та пропозиціями ринку праці, оскільки рівень народжуваності та чисельність працездатного населення, а також вікова та гендерні структури, визначають пропозиції робочих сил на ринку праці [19, с. 87].

Крім того, зниження чисельності населення призводить до зменшення доходів, що своєю чергою впливає на скорочення попиту та на робочу силу більшості областей економіки. На рис. 1.4 можна побачити, що за 30 років чисельність населення суттєво змінилася, це підтверджують дані Державної служби статистики України, дана цифра становить 9936 особи [34].

На нашу думку, загальна чисельність населення не достатньо зображає специфіку формування ринку праці тому, що міське та сільське населення мають

різний вплив на регулювання ринку праці, оскільки мають не однаковий розподіл капіталовкладень та по різному формують структуру зайнятості та бюджет.

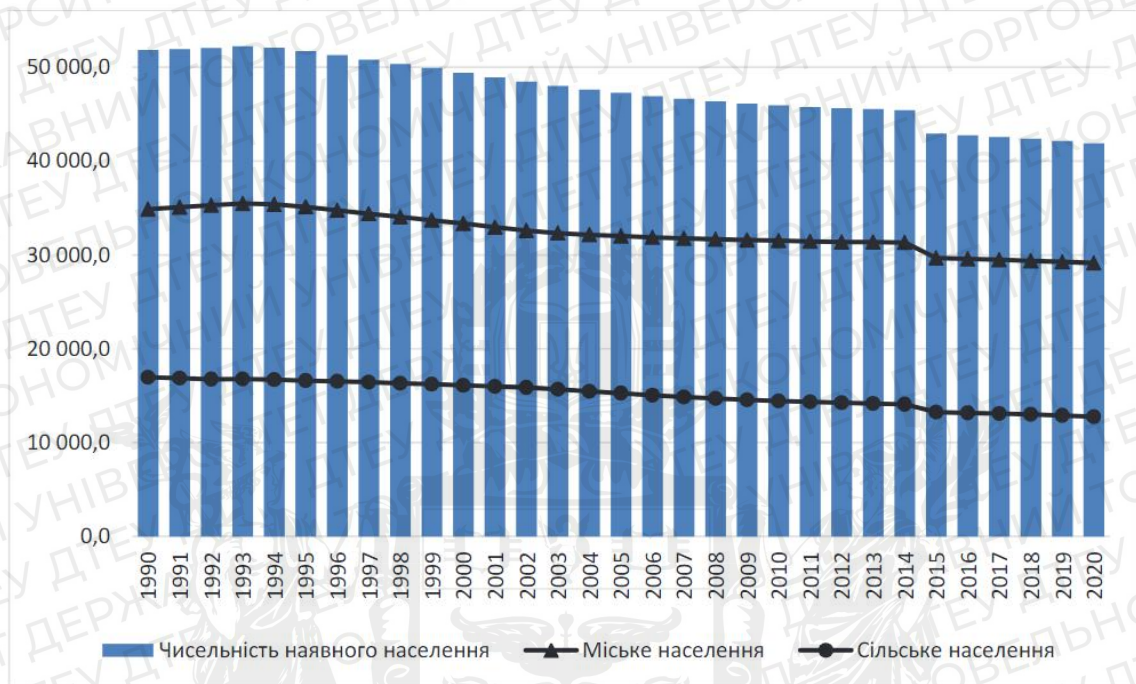

Рис. 1.4 Чисельність наявного України 1990-2020 р. [34]

За 1990-2020 роки темпи приросту міського та сільського населення мають негативні значення, а саме - 16, 43% та -24,79% відповідно. Таке зменшення сільського населення пояснюється недостатньою кількістю робочих місць, активний потік населення до міста та зростання рівня смертності, що є одними із проблем регулювання ринку праці [34]. Обсяги трудової міграції суттєво впливають на демографічну ситуацію та регулювання ринку праці в цілому (див. рис. 1.5).

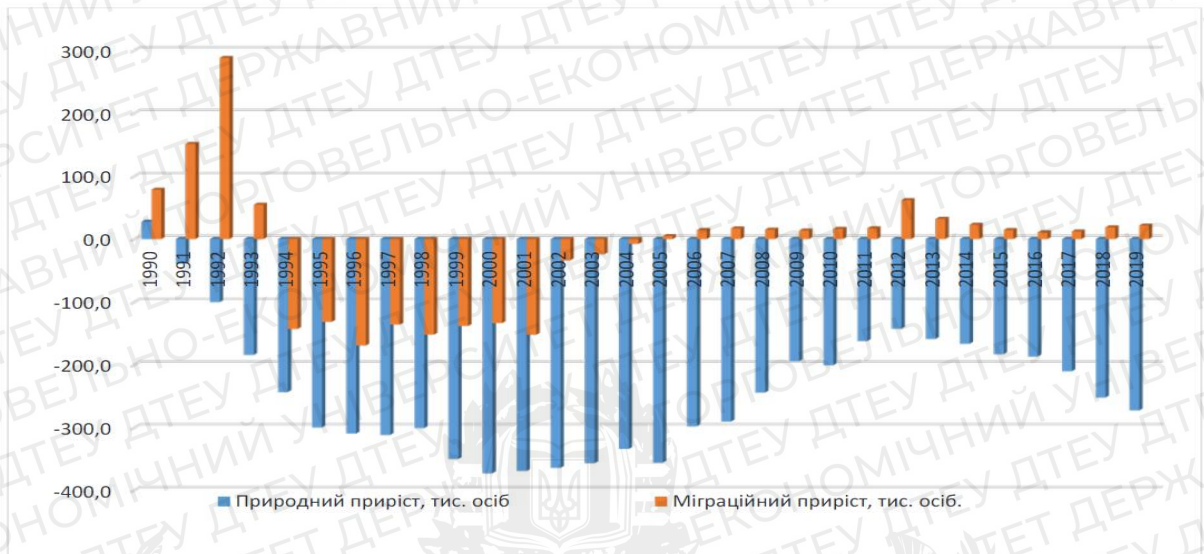

Рис. 1.5 Природний та міграційний прирости населення України 1990-2019 роки [3]

Отже, можна побачити, що природний приріст населення України був позитивним лише у 1990 році. Період з 2012 по 2019 рік показує погіршення природного приросту населення, - 142% та 272,3 % відповідно. Також негативним є показник приросту -4, 87% у період з 2014 по 2019 рр.

Дослідження вказують, що трудова міграція працівників є найбільш популярною до сусідніх країн Польщі, Чехії, Словаччини тощо [41].

Популярність трудової міграції за кордон зростає, у зв'язку з підписанням безвізового режиму з Європейським Союзом. Відповідно до статистичних даних ООН за 2020 рік, у дослідженні міжнародної міграції, Україна посідає 8 місце серед топ країн, що виїжджають на роботу за кордон, у кількості 5, 5 мільйонів осіб. Проте, якщо ці дані порівняти із даними експертів України, то дана цифра становить 3 мільйони [41].

На мою думку, різниця у 2,5 мільйони висвітлює одну із проблем регулювання ринку праці – легальне працевлаштування за кордоном. Важливо зазначити, що потік трудових мігрантів виник раніше за цивілізований ринок праці. Тобто, лише зараз було прийнято законопроекти, що регулюють працевлаштування та

сертифікацію, було створено профільні асоціації та відкрито агентства з працевлаштування громадян.

Згідно зі статистичними даними, сьогодні в Україні близько 2,5 мільйонів працівників галузей бюджетної сфери, тобто ті що працюють в таких областях, як освіта, наука, охорона здоров'я, соціальна сфера, культура, фізична культура та спорт тощо, отримують заробітну плату згідно з тарифною сіткою, що визначає розряди та коефіцієнти єдиної тарифної сітки (далі - ЄТС) з оплати праці. На сьогодні заробітна плата одного тарифного розряду становить 2 102 гривні, мінімальна заробітна плата (станом на 1 грудня 2021 року) 6500 гривень. Загалом заробітна плата бюджетного сектору є меншою ніж приватного, що є однією з проблем регулювання трудових відносин в державі [1].

Також однією із проблем регулювання ринку праці в Україні є не досконалість законодавства. Наприклад, обмежене використання цифрових технологій. Яскравим прикладом є те, що офіційно дистанційна зайнятість в нормативних актах з'явилася лише в березні 2020 року [1]. Недосконалість законодавства призводить до того, що більша частина трудових ресурсів знаходиться в тіні, таким чином понад 3 мільйони працівників є не захищеними. Крім того, тіньова діяльність стримує розвиток економіки у сфері інновацій, саме тому переваги України у трудовій діяльності не проявляються на повну.

Наприклад, сильними сторонами є високий рівень освіченості населення, що демонструють високий індекс людського розвитку [10, с. 133].

Тіньова зайнятість позбавляє працівників трудових та соціальних гарантій, що в результаті призводить до таких наслідків:

- не об'єктивна конкуренція через зловживання на ринку праці;
- дискредитація соціального страхування, що надає держава;
- порушення прав працівників через відсутність офіційного оформлення трудових відносин;
- позбавлення пенсійного забезпечення працівників в майбутньому, через відсутність офіційного оформлення;

– втрата коштів Державним та місцевими бюджетами [1].

За підрахунками фонд оплати праці тіньового ринку становить від 364 млрд до 493 млрд грн. Це призводить до того, що бюджети, фонди та страхування всіх рівнів втрачають близько 150-200 млрд гривень щороку [1].

До проблем регулювання ринку праці можна віднести високий рівень бюрократичного навантаження в організації трудового процесу. Дане навантаження проявляється при оформленні та веденні трудових відносин між роботодавцями та працівниками, оскільки збільшує адміністративні витрати, тим самим зменшує привабливість офіційної зайнятості серед громадян. Також бюрократична система впливає на імідж країни, що робить її систему соціально-трудова відносин застарілою, що водночас є фактором стримування інвестицій в країну [30, с. 10].

Сучасні галузі економіки розвивають працівники творчої та креативної сфери діяльності, крім того, реалізація їх роботи не потребують значних капіталовкладень, проте їх потенціал не використовується повною мірою, через застарілу систему трудових відносин [30, с. 11].

Динаміку попиту та пропозицій ринку праці України можна дослідити за результатами дослідження кількості вакансій та розміщених резюме. Порівняємо дані найбільш популярних українських сайтів пошуку роботи (Work.ua та дані Державної служби зайнятості України) за 2021 рік. Дані зібрані із сайтів пошуку роботи такі:

- вакансії – 155, 69 тисяч;
- резюме – 289, 97 тисяч [1].

Отже, спостерігаємо, що кількість резюме перевищує кількість вакансій майже на 60%. Найбільша кількість вакансій на сайтах розміщена в таких категоріях: робітничі спеціальності, виробництво, персонал для дому, продажі, клієнт-менеджмент, роздрібна торгівля.

Варто зазначити, що в усіх представлених категоріях резюме спостерігається тенденція до кількості осіб віком 65 років та старше. Серед аналізованих

категорій резюме рівень найнижчої очікуваної заробітної плати становить близько 9 тис. грн. Аналізуючи тип зайнятості варто виділити, те що більшість кандидатів бажають працювати на повну зайнятість, та не готові до роботи дистанційно.

Загалом у порівнянні із 2020 роком, за даними сайтів із пошуку роботи, у 2021 році існує позитивна тенденція до збільшення кількості вакансій, наприклад у сфері страхування, та туристичній сфері. Це пов'язано із послабленням карантинних заходів, проведенням активної вакцинації населення проти вірусу Covid-19 та загальне зростання української економіки [1].

Кількість вакансій, що було зареєстровано у державній службі зайнятості станом на 1 грудня 2021 року становить 61 тисячу. Це на 5% більше у порівнянні з минулим роком у цьому ж періоді. За видами економічної діяльності найбільше вакансій зосереджено у таких сферах діяльності:

- переробна промисловість – 23%
- оптова та роздрібна торгівля -15%
- транспортна – 11%
- освіта – 9%
- державне управління 7%
- охорона здоров'я та надання соціальної допомоги 7% [34].

Щодо резюме, то послугами державної служби зайнятості протягом року скористалося понад 2 млн громадян. Серед них 1, 1 млн осіб загалом перебувають у статусі безробітного. Варто зазначити, що кількість зареєстрованих безробітних з початку 2021 року становить 651 тисячу, у порівнянні з 2020 роком це на 19% менше. Загалом, за активної діяльності Державної служби зайнятості було працевлаштовано близько 481 тис. осіб., що на 6% більше у порівнянні з 2020 роком [34].

Отже, основні проблеми державного регулювання ринку праці в Україні мною узагальнено в табл. 1.4.

Таблиця 1.4

Основні проблеми державного регулювання ринку праці в Україні

Проблема	Опис
1. Демографічна ситуація	Старіння населення, що призводить до дисбалансу між попитом та пропозиціями на ринку праці.
2. Природний приріст населення	Показник $-4,87$ вказує на зниження природного приросту населення.
3. Трудова міграція	Україна посідає 8 місце серед топкраїн, що виїжджають на роботу за кордон, у кількості 5, 5 мільйонів осіб. Найбільш популярними є такі країни: Польща, Чехія та Словаччина.
4. Застаріла система розрахунку оплати праці працівників бюджетної сфери	Менша заробітна плата бюджетного сектору ніж у приватного, знижує мотивацію працівників до роботи у державних установах.
5. Не досконалість законодавства	Бюрократична система регулювання ринку праці України є застарілою та вимагає використання інформаційних технологій.
6. Тіньовий ринок зайнятості	Позбавляє громадян конституційної захищеності. Бюджети, фонди та страхування всіх рівнів втрачають близько 150-200 млрд гривень щороку.
7. Зменшення кількості резюме	Попит на робочі місця значно перевищує кількість вакансій (Додаток Б).

Джерело: узагальнено автором на основі [1; 30; 33; 34; 41]

Отже, у першому розділі проаналізовано сучасний стан та тенденції державного регулювання ринку праці в Україні, а також виявлено основні проблеми його регулювання. У порівнянні із 2020 роком кількість зайнятого населення зменшилася на 1%, це пояснюється тим, що карантинні обмеження на початку 2021 року призвели до закриття багатьох підприємств.

Щодо вікової зайнятості населення, то за даними Державної служби зайнятості України найвищим, даний показник спостерігався у громадян віком 40-49 років, та становить 77%. Це пояснюється тим, що особи даного віку зазвичай працюють офіційно.

У 2021 році кількість неформально зайнятих громадян становить близько трьох мільйонів осіб. Це 19,3% відсотків усіх зайнятих громадян України.

Аналіз безробіття в Україні показав, що загальний рівень безробіття у другому кварталі 2021 року становить 9,9%. Визначено, що основними факторами, що регулюють зайнятість в Україні є: демографічна ситуація, обсяги міграції, показник мінімальної заробітної плати, скорочення кількості вакансій, погіршення якості наявних робочих місць.

РОЗДІЛ 2

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

2.1 Механізми регулювання ринку праці в Україні

Ринок праці є головною формою розвитку потенціалу України. Головними його суб'єктами є взаємовідносини між роботодавцями та робітниками. Сьогодні національний ринок праці є найважливішою ланкою економіки, що має характерні риси, власні механізми регулювання та функціонування [20, с. 86].

Зазвичай регулювання ринку праці визначається взаємоузгодженою роботою таких структур, як уряд, територіальні органи влади, спілка роботодавців, профспілка та керівники підприємств (див. рис. 2.1).

Рис. 2.1 Структури, що визначають регулювання ринку праці [20]

Механізм регулювання ринку праці це процес взаємодії між різними структурами, що впливають на трудові відносини суб'єктів ринку праці [20, с. 89].

Науковці, Міненко В. М. та В. В. Лагодієнко стверджують, що механізм регулювання ринку праці визначають цілеспрямовані дії держави та владних структур на такі процеси:

- розподіл зайнятості населення відповідно рівню розвитку продуктивної сили;
- забезпечення відповідності попиту та пропозиції робочої сили;
- узгодженість дій в трудових відносинах;
- конституційний захист зайнятих громадян [24; 27].

Дружиніна В. В. до механізму регулювання ринку праці відносить правові та організаційно-економічні заходи держави, які об'єднані в систему та забезпечують ефективну зайнятість громадян в оптимальних умовах при цьому дотримуючись раціонального розподілу робочої сили [12].

Маршавін Ю. М. розглядає механізм регулювання ринку праці як системний вимір, тобто забезпечення належних умов для здійснення трудових процесів, які відбуваються у наслідок саморегуляції ринку. Відповідно до цього, процес регулювання передбачає врахування ринкових стимулів (пропозиція, ціна робочої сили та попит на неї) [26, с. 107].

Отже, механізм регулювання ринку праці – це комплекс нормативних та законодавчих актів, а також організаційно-економічних методів та інструментів які використовуються для реалізації політики зайнятості. На механізм регулювання ринку праці впливають економічні, соціальні та психологічні фактори, які є основою для функціонування ринку праці [32, с. 78]. Складові механізму ринку праці зображено на рис. 2.2.

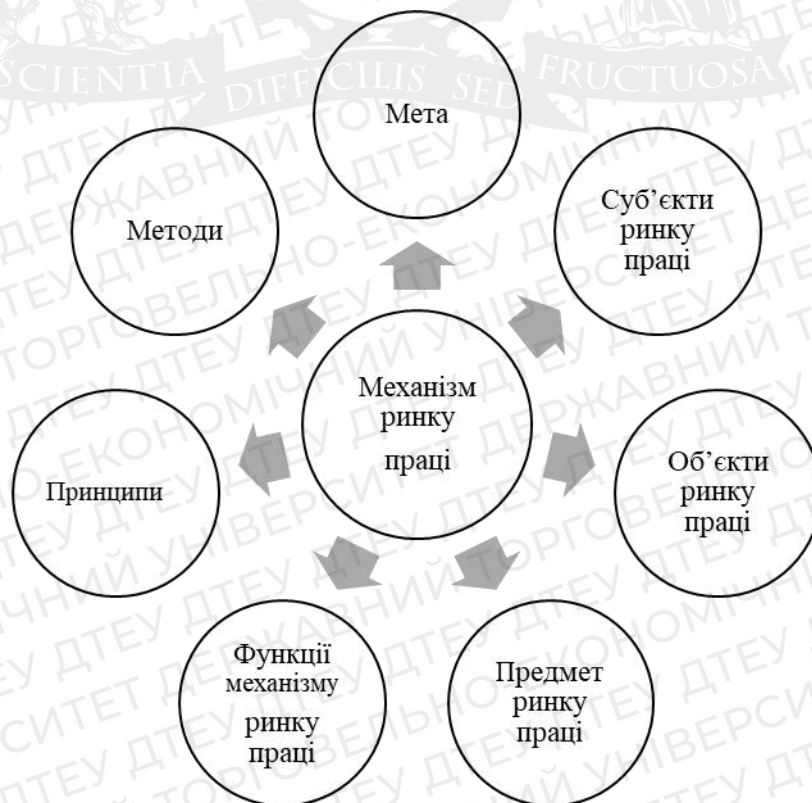

Рис. 2.2 Складові механізму ринку праці [32]

Отже, на рис. 2.2 можна прослідкувати, що складові механізму ринку праці поділяються на прямі та не прямі. Через прямі складові здійснюється вплив держави на ринок праці за допомогою відповідних інструментів регулювання, а не прямі належать до умов, що забезпечують зміни у функціонуванні ринку праці. До першої групи належить: інструменти впливу, мета, предмет, принципи та функції. До другої групи належать: суб'єкти, об'єкти, методи [35, с. 878]. Розглянемо більш детально складові механізму регулювання ринку праці.

Мета регулювання ринку праці полягає у:

- створенні відповідних умов для забезпечення рівноваги між попитом та пропозиціями робочої сили;
- забезпеченні оптимального розміру заробітної плати відповідно до стану економіки країни;
- створенні соціального захисту працівників;
- організації сприятливих умов для трудових відносин [35, с. 880].

Об'єкти механізму регулювання ринку праці – процеси та умови функціонування та відтворення робочої сили, зайнятості населення та його окремих груп. На дані об'єкти спрямовується організаційна, координаційна та заохочувальна діяльність відповідних структур влади. На об'єкти регулювання механізму праці спрямована система організації праці, тобто оплата, умови, нормування тощо (див. рис. 2.3).

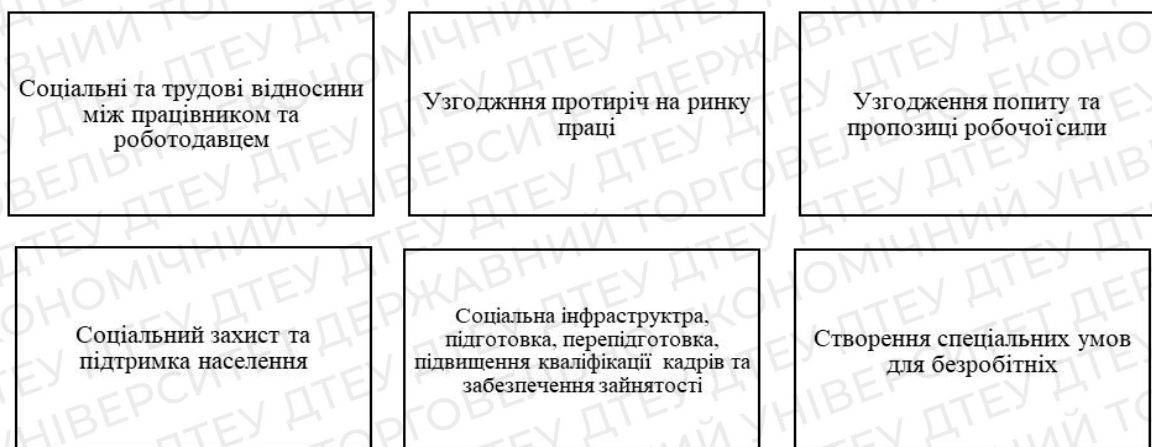

Рис. 2.3 Об'єкти механізму регулювання ринку праці [35, с. 881]

Суб'єкти механізму регулювання ринку праці фізичні та юридичні посадові особи, колективні законодавчі та розпорядчі органи. Також, до даної категорії відносять органи самоврядування, органи договірного регулювання та саморегулювання [42, с. 109].

Предмет механізму регулювання ринку праці визначають проблеми та суперечності, що виникають в ефективному функціонуванні ринку праці на регіональному та державному рівні [42, с. 110].

Принципи механізму регулювання ринку праці – це керівні правила, основоположні норми поведінки, які визначають основи трудових відносин. Дані принципи об'єднані в групи (див. табл. 2.1) [42, с. 112].

Таблиця 2.1

Принципи механізму регулювання ринку праці

Принципи	Характеристика
Загальні принципи	<ul style="list-style-type: none"> – верховенство закону і права; – забезпечення громадянам права та свобод; – високий рівень захищеності особистості; – соціальний захист та соціальне забезпечення.
Спеціальні принципи	<ul style="list-style-type: none"> – законність; – пріоритет повної, продуктивної та вільно обраної зайнятості; – гармонізація інтересів вільнонайманих робітників, роботодавців та суспільства;
Принципи системного підходу	<ul style="list-style-type: none"> – інноваційність; – динаміка розвитку; – системність та єдність підходів до регулювання; – ресурсне забезпечення.

Джерело: складено автором на основі [42, с. 110]

Загальні принципи визначаються політикою держави. Спеціальні принципи є основою для регулювання ринку праці. Принципи системного підходу мають першочергове значення в умовах трансформаційних перетворень та підсилюються в умовах соціально-економічної кризи [42, с. 110].

Основними методами механізму регулювання ринку праці є: адміністративно-правові, інформаційні, економічні та організаційно-управлінські [47, с.123].

Адміністративно-правові методи реалізуються за допомогою інструментів прямого впливу держави на ринок праці та представлені у формі наказів, постанов чи розпоряджень, що визначають норми окремих напрямків діяльності у сфері зайнятості. Наприклад, збільшення пенсійного віку та тривалості робочого періоду [47, с. 123].

Інформаційні методи – застосовуються для аналізу ринку праці на регіональному та державному ринку праці [47, с. 124].

Економічні методи – впливають на ринок праці опосередковано та спрямовуються на створенні взаємовигідних умов функціонування та розвитку ринку праці . Основними інструментами даного методу є: фінансування, політика оплати праці, кредитна та фіскальна політика. Наприклад, даним методом можна вважати підтримку економічно доцільних робочих місць [47, с. 124].

Організаційно-управлінські методи – способи, засоби та прийоми, що використовують в трудовій діяльності та сприяють його розвитку. Вони реалізуються у формі планів, проєктів, державних замовлень цільових програм та замовлень[47, с. 125].

Важливо відзначити функції механізму регулювання ринку праці (див. табл. 2.3).

Таблиця 2.3

Функції механізму регулювання ринку праці

Функція	Опис
Планування	Створення та збереження робочих місць.
Організація	Створення центрів зайнятості. Діяльність соціальних інститутів.
Мотивація	Встановлення розмірів мінімальної плати. Пенсійна система тощо.
Контроль	Дотримання умов праці та соціального захисту з боку держави та місцевих громад.

Джерело: складено автором на основі [13, с. 109]

Мета, суб'єкти, об'єкти, функції, методи, предмет та принципи є основою механізму регулювання праці. Варто зазначити, що в залежності від засобів та інструментів державного регулювання для реалізації мети – максимальній кількості продуктивної зайнятості, в Україні існують такі типи механізмів регулювання праці (див. табл. 2.4).

Таблиця 2.4

Механізми державного регулювання зайнятості населення

Механізм	Інструменти
Законодавчо-правові	Закони, що закріплені Конституцією України; розпорядження видані Верховною Радою України та Кабінетом міністрів; нормативно-правові акти видані центральними органами влади, місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування.
Адміністративно-організаційні	Контроль над регулюванням зайнятості населення у функціональному апараті органів державної влади; оцінювання ефективності роботи Державної служби зайнятості у застосуванні технологій щодо незайнятого населення.
Організаційно-економічні	Контроль над балансом трудових ресурсів в державі; розробка цільових комплексних програм, що сприяють зайнятості населення та реєстрації безробітного населення; надання можливостей для перепідготовки та підвищення кваліфікації безробітного населення; ефективна організація громадської роботи та забезпечення нових робочих місць.
Соціально-економічні	Високі показники вартості робочої сили; гарантії мінімальної соціальної підтримки; застраховане безробіття; створення механізмів для самозайнятості на пільгових умовах; розвиток бюджетної політики у соціальній сфері; розвиток інвестиційної, фінансово-кредитної та податкової політики.
Соціально-психологічні	Регулярний моніторинг попиту та пропозицій на ринку праці; розробка інтернет-біржі робочих місць та вакансій; застосування європейського досвіду регулювання ринку праці з урахуванням особливостей Українського та можливостей їх інтеграції.

Джерело: узагальнено автором на основі [13]

Дослідження чинного українського механізму державного регулювання ринку праці показало, що воно містить систему правових інструментів, які мають вплив на сферу соціально-трудова відносин, використання інструментів фінансово-кредитної політики, що спрямовуються на реалізацію програми зайнятості та підтримку бездіяльного населення. Також даний механізм включає інструменти інвестиційної та податкової політики, що регулюють економічний вплив держави. Основними засобами державної досліджуваного механізму є засоби державної системи працевлаштування [14, с. 126].

Варто зазначити, що вітчизняні фахівці з проблем праці вважають чинний механізм регулювання ринку праці не достатньо ефективним. Так, результати опитування, що було здійснено Інститутом економіки промисловості НАН України, проведене серед українських експертів з працевлаштування та соціального управління, демонструють, що розвитку досліджуваного механізму перешкоджають такі чинники:

- 79, 7% опитаних вказують причину недотримання встановлених соціально-трудова прав і гарантій встановлених законодавством;
- 64, 6% опитаних акцентують на недосконалості законодавства в соціально-трудова сфері;
- 33, 6% говорять про відсутність умов правової орієнтації у відносинах між суб'єктами соціально-трудова відносин;
- для 29, 2% опитаних важливим є фактори невідповідності законодавства щодо колективних договорів, які сприяють підвищенню якості життя;
- 12,4% вказують про орієнтацію чинного соціально-трудова законодавства на міжнародні стандарти без врахування умов, які було створено в державі;
- 46-80% зазначають про значний відрив між прийнятими трудовими правами та їх реалізацією [14, с. 129].

Отже, основними складовими механізму регулювання ринку праці є мета, суб'єкти, об'єкти, принципи, завдання, інструменти та методи, що забезпечують його ефективність. В залежності від використаних інструментів механізми

поділяються законодавчо-правові, адміністративно-організаційні, організаційно-економічні, соціально-економічні та соціально-психологічні.

На ефективність роботи механізмів регулювання ринку праці, значний вплив мають орієнтири соціально-економічної політики в державі. З огляду на це для підходити до державного регулювання праці мають бути комплексними та системними.

2.2 Розроблення пропозицій щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні

Державне регулювання ринку праці пов'язане з організацією та запровадженням конкретних заходів, основою яких є інформаційна база, процеси аналізу та, прогнозування. Важливими є прийняті рішення відповідно до чинних законів та розробка нових законопроектів, запровадження постанов Кабінету Міністрів України щодо удосконалення механізмів державного регулювання ринку праці на основі сучасних вимог відкритого економічного простору.

Проведений аналіз дав змогу узагальнити та визначити основні напрями удосконалення механізму державного регулювання ринку праці (див. рис. 2.4).

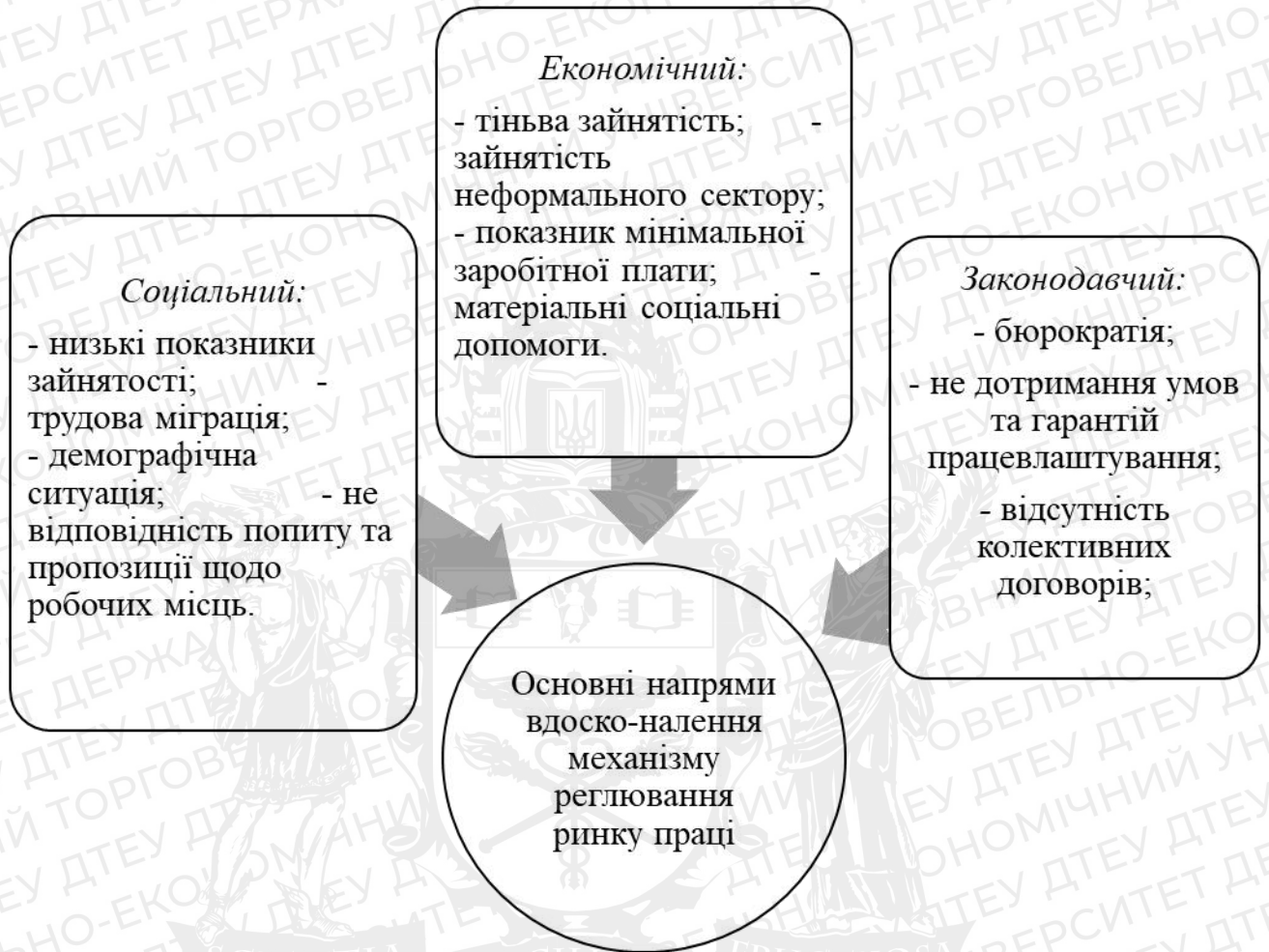

Рис. 2.4 Основні напрями удосконалення механізму державного регулювання ринку праці в Україні (розробка автора)

Важливим для удосконалення механізму державного регулювання ринку праці є врахування методологічних принципів узгодження механізмів саморегулювання та державного регулювання ринку праці. Вони засновуються на розподілі основних складових даних механізмів відповідно до складових частин державного регулювання. Ці методологічні принципи можуть створити основу для конкретних регуляційних дій держави щодо реалізації необхідних заходів з метою підвищення якості трудового життя населення [17].

Методичне забезпечення регулювання ринку праці дозволить створити в Україні відповідні умови для регулювання ринку праці та формування людського капіталу. Також методичне забезпечення дозволить:

- розділити методи та механізми впливу держави на формування людського капіталу на різних стадіях його життєдіяльності;
- систематизувати дії держави та визначити напрями впливу на людський капітал на кожній стадії його формування;
- виявити основні проблеми механізму регулювання ринку праці та сформувані дії, щодо їх вирішення з метою створення конкурентоспроможної сили відповідно сучасним ринковим умовам.
- конкретизувати завдання державного регулювання ринку праці на довгостроковий та короткостроковий періоди [17].

Основні завдання удосконалення механізмів регулювання ринку праці зображено на рис. 2.5

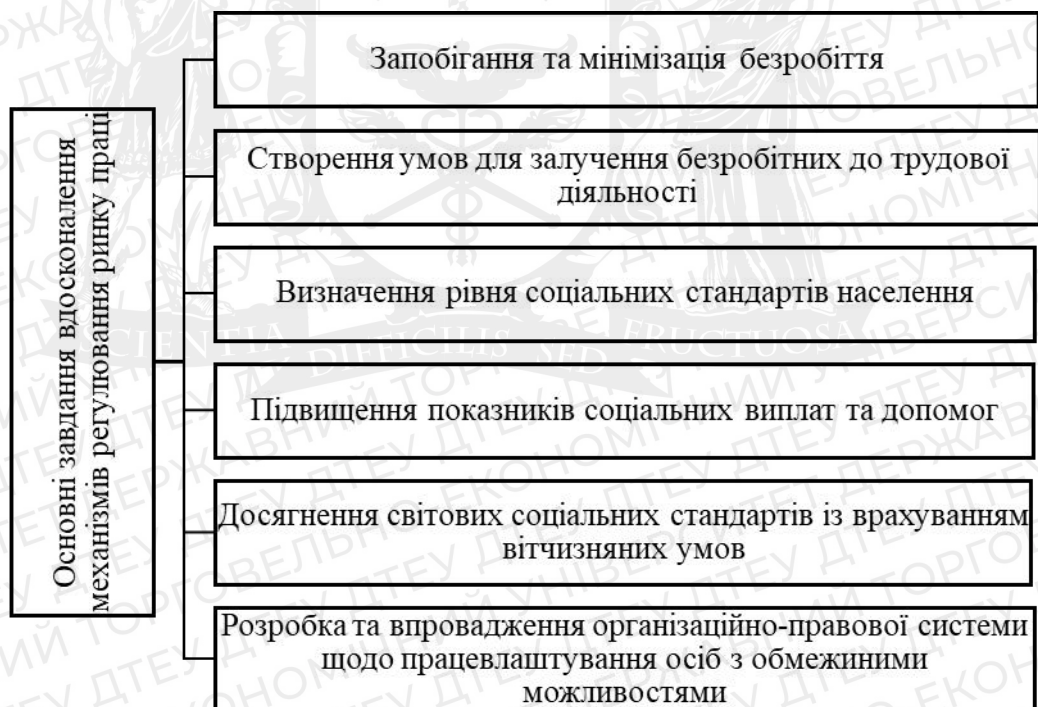

Рис. 2.5 Основні завдання удосконалення механізмів регулювання ринку праці [17]

Вирішення даних завдань сприяє задоволенню потреб, які виникають в економічних галузях та підприємствах в конкурентоспроможній робочій силі. Своєю чергою, це впливає на підвищення попиту щодо робочих місць та покращенню якості життя.

Враховуючи все вище зазначене, на мою думку, можна сформувати такі пропозиції щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні:

- внести зміни у чинне законодавство відповідно до вимог міжнародних пактів, конвенції Міжнародної організації праці;
- закріпити принципи та механізм соціального партнерства в законах про профспілки, підприємництво, розгляд колективних трудових спорів;
- ретельно опрацювати механізм проведення колективних переговорів на національному, галузевому та підприємницькому рівнях;
- підвищити роль висококваліфікованої, творчої та мотивованої праці;
- сформувати відносини між різними соціальними групами й прошарками населення на основі взаємного розуміння інтересів, що передбачає визнання їх законного характеру та готовність знаходити компроміси в усіх проблемних питаннях;
- підвищити інтерес суб'єктів ринку праці через економічне зростання;
- розвивати конкурентоспроможність економіки через інтеграцію освіти та науки з інноваційними підприємствами (зумовлено необхідність вдосконалення якісних характеристик трудового потенціалу);
- сприяти взаємодії державних інститутів з приватним бізнесом;
- взаємодіяти великим підприємствам з малими та середніми, що забезпечить соціально-відповідальні результати їх діяльності.

Оскільки в Україні є високий показник рівня безробіття, то підвищення економічної активності безробітного населення є одним із пріоритетних напрямків вдосконалення механізму регулювання ринку праці. Для цього потрібно:

1. Фінансово стимулювати безробітних осіб до пошуку роботи. Наприклад, виплачувати грошові премії довготривалим безробітним (розмір премії залежить від швидкості знаходження роботи).

2. Сприяти самостійному працевлаштуванню молоді. Наприклад, створити у Державній службі зайнятості окремий підрозділ, що буде займатися працевлаштуванням молоді.

3. Державна служба зайнятості має заохочувати самостійне працевлаштування:

- поширювати інформацію щодо нових методів пошуку роботи;
- надавати можливість безробітним отримувати безплатний доступ до електронних баз служби зайнятості через Інтернет;
- проводити семінари та тренінги щодо можливостей самостійного пошуку роботи.

4. Контролювати безробітних в процесі пошуку роботи, а саме:

- висувати вимоги щодо мінімальної кількості звернень безробітних до роботодавців;
- обмежувати кількість відмов від пропозицій роботи відповідно заданого запиту;

5. Створити відділ служби зайнятості, що займається безплатною перекваліфікацією працівників відповідно до запитів держави та обов'язковим терміном відпрацювання.

6. Проводити періодичні дослідження мотиваційних факторів, що сприяють підвищенню економічної активності безробітного населення.

Отже, дослідження чинного українського механізму державного регулювання ринку праці показало, що воно охоплює систему правових інструментів, які мають вплив на сферу соціально-трудових відносин, що спрямовуються на реалізацію програми зайнятості та підтримку бездіяльного населення..

Виокремленні напрями удосконалення механізму державного регулювання ринку праці є такі: економічний, соціальний та законодавчий. Основні рекомендації щодо підвищення його ефективності є розширення можливостей для населення отримати офіційні основні та додаткові доходи, забезпечити соціальну підтримку окремих груп, поліпшити якість трудового населення та підвищити конкурентоспроможність робочої сили.

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

У випускній кваліфікаційній роботі досліджено державне регулювання ринку праці в Україні. Проаналізовано ринок праці та зайнятості населення України, оцінено стан та проблеми регулювання ринку праці, охарактеризовано механізми регулювання ринку праці та сформульовано пропозиції щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні.

Результати проведеного дослідження державного регулювання ринку праці в Україні та розробка пропозицій щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні, дозволили відповідно до мети та завдань зробити такі висновки та узагальнення.

1. У результаті аналізу ринку праці в Україні було виявлено, що на ринок праці в державі впливає ряд суб'єктивних та об'єктивних чинників, до них відносяться показники зайнятості населення України, що становить 15,8 млн. осіб. Рівень зайнятості населення - 55,6 %, в відсоткове відношення неформальної зайнятості населення 19,3% усіх зайнятих громадян. Стан безробіття в державі 9,9%, середні показники заробітної плати в різних видах економічної діяльності. Найбільшим є показник в сфері інформації та телекомунікацій – 25,2 тис. грн, а найменший в сфері готельно-ресторанного бізнесу 8,2 тис. грн. Загалом у порівнянні з 2020 роком, показник зайнятості населення виріс всього на 1%. Показники ринку праці на пряму залежать від його регулювання.

2. Оцінка стану та проблем регулювання ринку праці в Україні показала, що найбільшими серед них є такі, як демографічна ситуація, що означає старіння населення, що призводить до дисбалансу між попитом та пропозиціями на ринку праці. Наступною проблемою є природний приріст населення, показник - 4,87 вказує на зниження природного приросту населення. Також значною проблемою ринку праці в Україні є трудова міграція, на сьогодні цей показник становить 5,5 млн. осіб. Ще однією, не менш важливою проблемою є застаріла система розрахунку працівників бюджетної сфери. Бюрократична система регулювання

ринку праці України є застарілою та вимагає використання інформаційних технологій, що є також однією із проблем регулювання ринку праці. До даної досліджуваної категорії можна також віднести тіньовий ринок зайнятості, що позбавляє громадян конституційної захищеності. Попит на робочі місця значно перевищує кількість вакансій – це також одна із основних проблем ринку праці в Україні.

3. Проблеми на ринку праці означають, що його функціонування не є ефективними, саме тому було доцільним охарактеризувати механізми регулювання ринку праці в Україні. Дослідження чинного українського механізму державного регулювання ринку праці показало, що воно включає в себе систему правових інструментів, які мають вплив на сферу соціально-трудова відносин, використання інструментів фінансово-кредитної політики, що спрямовуються на реалізацію програми зайнятості та підтримку непрацюючого населення. Також даний механізм включає інструменти інвестиційної та податкової політики, що регулюють економічний вплив держави. Основними засобами державної досліджуваного механізму є засоби державної системи працевлаштування.

Основними складовими механізму регулювання ринку праці є мета, суб'єкти, об'єкти, принципи, завдання, інструменти та методи, що забезпечують його ефективність. В залежності від використаних інструментів механізми поділяються законодавчо-правові, адміністративно-організаційні, організаційно-економічні, соціально-економічні та соціально-психологічні. Основними функціями механізму регулювання праці є: планування (створення та збереження робочих місць), організація (створення центрів зайнятості), контроль (дотримання умов праці), мотивація (встановлення розмірів мінімальної заробітної плати тощо)

На ефективність роботи механізмів регулювання ринку праці, значний вплив мають орієнтири соціально-економічної політики в державі. З огляду на це для підходити до державного регулювання праці мають бути комплексними та системними.

4. Зважаючи на виявлені проблеми в підрозділі ми об'єднали напрями удосконалення механізму державного регулювання ринку праці в Україні в 3 групи: соціальний (низькі показники зайнятості, трудова міграція, демографічна ситуація, не відповідність попиту та пропозиції щодо робочих місць), економічний (тіньова зайнятість, зайнятість неформального сектору, показник мінімальної заробітної плати; матеріальні соціальні допомоги), законодавчий (бюрократія, не дотримання умов та гарантій працевлаштування, відсутність колективних договорів) та сформулювали пропозиції для покращення його діяльності, а саме : внести зміни у чинне законодавство відповідно вимогам міжнародних пактів, конвенції Міжнародної організації праці; закріпити принципи і механізм соціального партнерства в законах про профспілки, підприємництво, розгляд колективних трудових спорів; ретельно опрацювати механізм проведення колективних переговорів на національному, галузевому та підприємницькому рівнях; підвищити роль висококваліфікованої, творчої та мотивованої праці; сформувати відносини між різними соціальними групами і прошарками населення на основі взаємного розуміння інтересів, що передбачає визнання їх законного характеру та готовність знаходити компроміси в усіх проблемних питаннях; підвищити інтерес суб'єктів ринку праці через економічне зростання. Орієнтир на дані напрями удосконалення державного регулювання ринку праці, дозволить збільшити ефективність діяльності механізмів ринку праці, що своєю чергою дозволить врегулювати попит та пропозиції робочої сили.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Аналітична довідка щодо існуючого попиту і пропозиції на ринку праці
URL: <https://nqa.gov.ua/news/analitichna-dovidka-sodo-isnuucogo-popitu-i-propozicii-na-rinku-praci-za-period-0108-2021-31082021/> (дата звернення 22.12.2021).
2. Балакірєва О.М., Дмитрук Д. А. Соціально-економічні настрої населення України: червень-вересень 2020 року. *Український соціум*. 2020. № 3. С. 142–156.
3. Бандур С. І., Ковенська О. А. Теоретико-методологічні імперативи державного регулювання ринку праці в контексті реформування економіки України. *Ринок праці та зайнятість населення: зб наук праць ІПК ДСЗУ*. 2015. № 2 (43). С. 9-13.
4. Близнюк В. В. Ринок праці України та ризики його функціонування. *Економіка і прогнозування*. 2018. №1. С. 121-136.
5. Богиня Д. Соціально-трудова відносина в Україні в контексті організації оплати праці та регулювання доходів. *Україна: аспекти праці*. 2018. № 7. С. 3–8.
6. Бондарєвська К.В. Сучасні тенденції розвитку ринку праці в контексті соціальної безпеки держави. *Проблеми економіки*. 2019. № 3 (41). С. 255-262.
7. Васильченко В. С. Сутність і характеристика основних понять ринку праці в соціально-економічній системі. *Агросвіт* № 7-8. 2021. С. 53-59.
8. Герчанівська С. В., Петренко Н. І., Качмар О. В. Сутність і характеристика основних понять ринку праці в соціально-економічній системі. *Агросвіт*. 2021. № 7–8. С. 53–59.
9. Горбунов В. О. Урахування диспропорцій на ринку праці України при розробці довгострокових програм діяльності підприємств: монографія. Львів: ІЕПД, 2019 р. 187 с.
10. Даньків В. В. Ринок праці як елемент ринкової кон'юнктури. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Економіка*. 2017. № 3. С. 132-137.

11. Джегур Г. В. Державний механізм регулювання зайнятості населення та принципи його формування. *Формування ринкових відносин в Україні*. 2018. № 9 (88). С. 167-173.
12. Дружиніна В. В. Механізм державного регулювання ринку праці: теоретичний аспект. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2017. № 4. Т. 4. С. 67-71.
13. Дутчак І. Б. Структура та функції механізму державного регулювання фармацевтичного ринку в Україні. *Наукові записки*. 2017. № 2 (12). С. 106-112.
14. Економіка праці: навч. посіб. / за заг. ред. Назарова Г. В. ХНЕУ ім. С. Кузнеця, Харків. 2019. 331 с.
15. Кабаченко М.О. Міжнародні стандарти праці: спроба визначення поняття. *Держава і право*. № 67. Інститут Держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. Київ. 2015. С. 284-294.
16. Кір'ян Т. Створення конкурентного ринку праці в умовах інтеграції України у світову економічну систему. *Україна: аспекти праці*. 2021. № 5. С. 3–11.
17. Колот А. М., Герасименко О. О. Сфера праці в умовах глобальної соціоекономічної реальності 2020: виклики для України. URL: <http://library.fes.de/pdf-files/bueros/ukraine/16344.pdf> (дата звернення: 12.12.2021 р.)
18. Кодекс законів про працю затверджений Законом України № 322-VIII від 10.12.71 ВВР, 1971. Додаток до № 50, ст. 375 (редакція від 15.12.2021 р.) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text> (дата звернення 23.12 2021)
19. Костиця В.І., Бурлай Т.В. Дисбаланси і дивергенція у сфері зайнятості: підходи ЄС та України до їх подолання. *Український соціум*. 2020. № 1(72). С. 83–107.
20. Краснов Є.В. Основні трудові права: міжнародні стандарти і законодавство України: монографія. Одеса. Фенікс, 2018. 178 с.
21. Кузьменко С. Г. Система соціального захисту безробітних як елемент державного управління ринком робочої сили. Збір. наук. пр. Донецького державного університету управління *Регіональний розвиток – основа розбудови*

української держави»: Серія «Державне управління». Т. XIII. № 229. Донецьк, 2016. С. 89-96.

22. Лавриненко Л.М. Особливості ринку освітніх послуг і проблема взаємодії ВНЗ з роботодавцями. *International Journal of Innovative Technologies in Economy*. 2020. № 2(29). Р. 42–47.

23. Лавриненко Л.М. Світовий досвід професійного навчання та розвитку персоналу. *Управління соціально-економічними трансформаціями господарських процесів: реалії і виклики* : збірник тез доповідей міжнародної наук.-прак., конф. м. Мукачєво, 18-19 квітня 2019 р.). Мукачєво: МДУ, 2019. С. 326–329.

24. Лагодієнко В. В. Стан та перспективи розвитку зайнятості населення в аграрній сфері Миколаївської області. *Бізнес навігатор*. 2018. № 22. С. 5-11.

25. Лушников А., Лушникова М. Методологічні проблеми запозичення міжнародного та зарубіжного досвіду правового регулювання трудових відносин. *Право України*. 2015. № 3-4. С. 251-257.

26. Маршавін Ю. М. Регулювання ринку праці України: теорія і практика системного підходу: моногр. К.: Альтерпрес, 2017. 396 с.

27. Міненко В.Л. Державне регулювання ринку праці та зайнятості населення у глобалізованому світі: стан та тенденції розвитку. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2016_1_29. (дата звернення 22.12.2020)

28. Міненко В.Л. Державне регулювання ринку праці та зайнятості населення: теоретичний аспект. URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua>. (дата звернення 22.12.2020)

29. Міненко В.Л. Стан та перспективи розвитку методичного праці і зайнятості населення. *Економіка та держава*. 2021. № 7. С. 82-85.

30. Міненко В.Л. Теоретико-методологічні засади узгодження взаємодії механізмів державного регулювання і саморегулювання ринку праці. *Теорія та практика державного управління*. 2016. № 3 (42). С. 7-11.

31. Обручков Р. Міжнародно-правове регулювання праці: загальнотеоретичний аспект. Приватне право в умовах глобалізації: традиційні

цінності та європейські перспективи: збір. наук. праць. Миколаїв : Іліон, 2014. С. 153-156.

32. Онікієнко В. В. Ринок праці та соціальний захист населення України: ретроаналіз, проблеми, шляхи вирішення: наук.-аналіт. моногр. Київ.. 2015. 454 с.

33. Офіційний веб-сайт Державного центру зайнятості. URL: <https://www.dcz.gov.ua/storinka/analitika-ta-statystyka> (дата звернення: 10.12.2021).

34. Офіційний веб-сайт Державної служби статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 10.12. 2021)

35. Павлюк Т. І., Ковальова А. А., Ніколайчук Н. П. (2015). Особливості ринку праці в Україні. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського*. №. 8. С. 876–881.

36. Пономарьова О., Біденко Т. Реформування системи зайнятості в Україні для забезпечення конкурентних переваг національного ринку праці . *Україна: аспекти праці*. 2021. № 2. С. 11–14.

37. Радчук О.П. Трудові відносини: міжнародно-правовий аспект. *Форум права: електронний журнал*. 2016. № 3. С. 590-595.

38. Реформа ринку праці URL: <https://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UAid=596eb7ae-1738-4938e80ae3b4f57ddectitle=InformatsiiaProReformuRinkuPratsi> (дата звернення 12.12.2021)

39. Рубежанська В. О. Вплив факторів зовнішнього середовища на сучасний ринок праці. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2016. № 20. Ч. 2. С. 136–140.

40. Системна криза в Україні: передумови, ризики, шляхи подолання: аналіт. доп. Я.А. Жаліло, К.А. Кононенко, В.М. Яблонський / за заг. ред. Я. А. Жаліла. Київ, НІСД. 2020. 62 с.

41. Трудовая миграция: мировые стандарты и практики URL: <https://www.epravda.com.ua/rus/columns/2021/11/15/679762/> (дата звернення 13.12.2021 р.)

42. Тюленев С. А. Механізм регулювання ринку праці в умовах системної кризи. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2016. № 6, Ч. 3. С. 107–110.
43. Удосконалення системи економічних механізмів державного регулювання ринку праці як чинник забезпечення продуктивної зайнятості населення. В.Г. Федоренко, О.М. Діденко, Ю.Б. Пінчук. *Економіка та держава*. 2019. № 1. С. 13-16.
44. Український журнал прикладної економіки. 2019 р. Том 4. № 3. 358 с.
45. Український ринок праці: імперативи та можливості змін : колективна монографія / за ред. І.Л. Петрової, В.В. Близнюк; ІЕП НАН України. Київ, 2018. 356 с.
46. Чикуркова А.Д. Напрями державного регулювання регіональних ринків праці. *Економіка АПК*. 2009. № 4. С. 138-142.
47. Шаповалов В. В. Теоретичне дослідження категорій ринку праці. *Економіка і суспільство*. 2016. № 5. С. 122–125.
48. Ярошенко В. І. Проблеми професійного ринку праці. Формування ринкових відносин в Україні. 2017. № 10. С. 153-158.
49. Bondarenko S., Lagodienko V., Sedikova I., Kalaman O. Application of project analysis software in project management in the pre-investment phase. *International Journal of Mechanical Engineering and Technology*, Volume 9, Issue 13, December 2018, P. 676 – 684
50. Skupskyi R. M., Melnychuk L. S., Shcherbata M. Y. Methodological aspects of labor potential use and regional demographic problems. *Scientific bulletin of Polissia*. 2017. № 1 (9). P. 103-109.

ДОДАТКИ

Додаток А

Інформація щодо запланованого масового
вивільнення працівників [33]

(за регіонами)

відповідно до форми звітності № 4-ПН «Інформація про заплановане масове
вивільнення працівників у зв'язку із змінами в організації виробництва і праці»

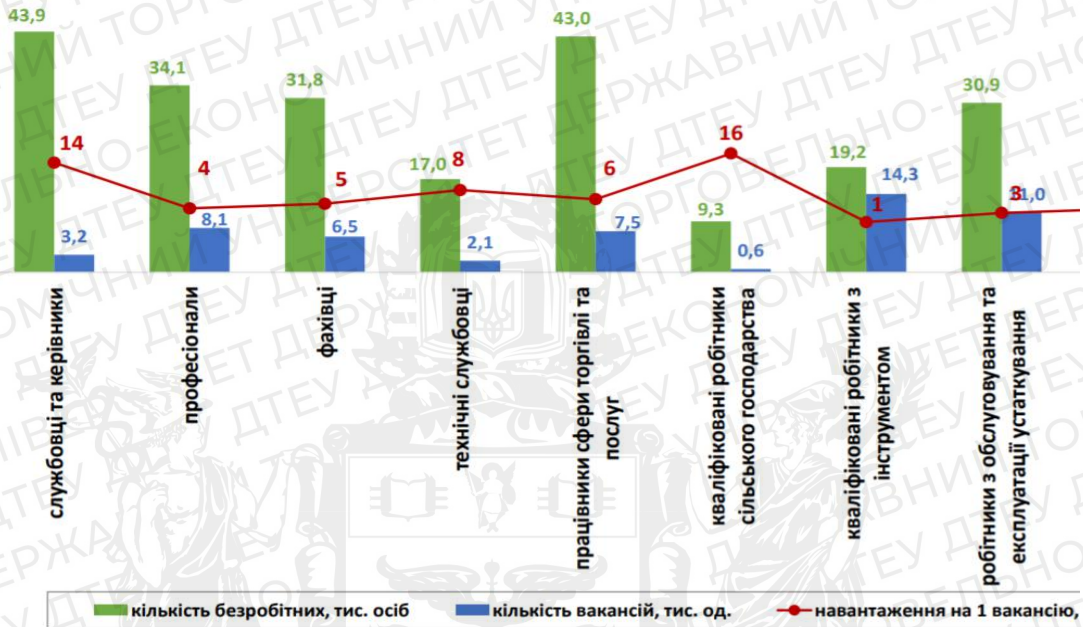
	Січень- листопад 2020 р.	Січень- листопад 2021 р.	Зміна значення	
			%	+ (-)
Україна	252 240	212 932	84,4	-39 308
Вінницька	7 136	13 086	183,4	5 950
Волинська	4 053	5 940	146,6	1 887
Дніпропетровська	14 095	11 080	78,6	-3 015
Донецька	9 575	9 281	96,9	-294
Житомирська	13 748	11 599	84,4	-2 149
Закарпатська	9 105	6 060	66,6	-3 045
Запорізька	11 201	6 778	60,5	-4 423
Івано-Франківська	13 245	8 811	66,5	-4 434
Київська	9 389	6 594	70,2	-2 795
Кіровоградська	5 412	9 733	179,8	4 321
Луганська	5 365	8 946	166,7	3 581
Львівська	19 706	11 807	59,9	-7 899
Миколаївська	5 789	4 816	83,2	-973
Одеська	12 241	9 355	76,4	-2 886
Полтавська	9 588	8 756	91,3	-832
Рівненська	7 259	7 913	109,0	654
Сумська	7 625	6 152	80,7	-1 473
Тернопільська	6 716	6 883	102,5	167
Харківська	14 178	16 264	114,7	2 086
Херсонська	10 548	7 083	67,2	-3 465
Хмельницька	6 055	6 512	107,5	457
Черкаська	11 899	7 226	60,7	-4 673

Чернівецька	6 645	4 023	60,5	-2 622
Чернігівська	12 829	10 743	83,7	-2 086
м. Київ	18 838	7 491	39,8	-11 347

Додаток Б

Кількість зареєстрованих безробітних, кількість вакансій та кількість претендентів на 1 вакансію, станом на 1 грудня 2021 р. [33]

Додаток В

Професії, за якими кількість вакансій є найбільшою, станом на 1 грудня 2021 року
[33]

Технічні службовці	Працівники сфери торгівлі та послуг
• касир торговельного залу	• продавець продовольчих товарів
• листоноша (поштар)	• кухар
• адміністратор	• продавець-консультант
• оператор поштового зв'язку	• охоронник
• оператор комп'ютерного набору	• продавець непродовольчих товарів
• оператор диспетчерської служби	• офіціант
• секретар	• помічник вихователя
• діловод	• поліцейський (за спеціалізаціями)
• касир (на підприємстві, в установі, організації)	• бармен
• оператор телекомунікаційних послуг	• молодша медична сестра (молодший медичний брат) (санітар, ванітар-прибиральник, санітар-буфетник та ін.)

Активувати
щоб активувати

SCIENTIA DIFFICILIS SED FRUCTUOSA

Київський національний торговельно-економічний університет
Кафедра публічного управління та адміністрування

РЕФЕРАТ
ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ

на тему:

«ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ»

Студентки 5 курсу, 7 групи,
спеціальності 074 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

Петрик
Софія
Олегівна

(підпис студента)

Науковий керівник
науковий ступінь,
вчене звання

Динник
Ірина
Петрівна

(підпис керівника)

Гарант освітньої програми
канд. екон. наук,
доцент

Головня Юлія
Ігорівна

(підпис гаранта)

Київ 2022

Випускна кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, трьох додатків, списку використаних джерел, що налічує п'ятдесят найменувань. Основний зміст роботи викладено на тридцяти п'яти сторінках комп'ютерного тексту. Робота містить дев'ять рисунків та шість таблиць.

Метою роботи є обґрунтування й розроблення пропозицій щодо напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні.

Поставлена мета зумовила необхідність вирішення таких дослідницьких завдань:

- проаналізувати ринок праці та зайнятості населення України;
- оцінити стан та проблеми регулювання ринку праці в Україні;
- охарактеризувати механізми регулювання ринку праці в Україні;
- сформулювати пропозиції щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, які виникають у процесі державного регулювання ринку праці в Україні.

Предметом дослідження є теоретико-методичні та прикладні основи державного регулювання ринку праці в Україні.

Для вирішення визначених завдань, у процесі дослідження використано загальнонаукові та спеціальні методи дослідження. Для аналізу ринку праці та зайнятості населення в Україні було використано такі методи, як: аналітичний, описовий, структурного аналізу, виокремлення статистичних даних, порівняння. Для оцінки стану та проблем регулювання ринку праці в Україні, основними методами були – структурний аналіз, узагальнення, синтез, аналогії. Механізми регулювання ринку праці в Україні було охарактеризовано за допомогою емпіричних та системних методів. Прогностичний метод, що передбачає узагальнення незалежних характеристик опрацьованих матеріалів для формулювання висновків, пропозицій щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні.

У першому розділі характеризується та розкривається стан, тенденції та особливості регулювання ринку праці в Україні.

У другому розділі здійснюється оцінювання стану та проблем регулювання ринку праці та сформульовано пропозиції щодо визначення напрямів удосконалення державного регулювання ринку праці в Україні.

Одержані результати можуть бути використані при подальшому удосконаленні державного регулювання ринку праці в Україні.

АНОТАЦІЯ

У даній кваліфікаційній роботі висвітлено основні аспекти державного регулювання ринку праці в Україні. Проаналізовано ринок праці та зайнятості України, визначено оцінку стану та проблем регулювання вітчизняного ринку праці. Досліджено механізм державного регулювання ринку праці та розроблено пропозиції щодо його удосконалення.

У першому розділі характеризується та розкривається стан, тенденції та особливості регулювання ринку праці в Україні. У другому розділі, на основі проведеного аналізу, сформульовано рекомендації для підвищення ефективності механізмів регулювання ринку праці, вони стосуються чинного законодавства, колективних переговорів, спільних інтересів соціальних груп та розвитку економіки України.

Ключові слова: ринок, працевлаштування, державне регулювання, держава, механізм, зайнятість, безробіття.

SUMMARY

This qualification work highlights the main aspects of state regulation of the labor market in Ukraine. The labor market and employment of Ukraine are analyzed, the assessment of the state and problems of regulation of the domestic labor market is

determined. The mechanism of state regulation of the labor market is studied and proposals for its improvement are developed.

The first section characterizes and reveals the state, trends and features of labor market regulation in Ukraine. The second section, based on the analysis, formulates recommendations for improving the efficiency of labor market regulation mechanisms, they relate to current legislation, collective bargaining, common interests of social groups and economic development of Ukraine.

Key words: market, employment, state regulation, state, mechanism, employment, unemployment

РЕЦЕНЗІЯ

на випускню кваліфікаційну роботу студентки 5-го курсу
7 групи заочної форми навчання освітнього ступеня “бакалавр”
спеціальності “Публічне управління та адміністрування”
Київського національного торговельно-економічного університету

Петрик Софії Олегівни

на тему: “Державне регулювання ринку праці в Україні”

Ринок праці і зайнятість населення займають особливе місце в системі ринкових відносин. Більшість економічних, соціальних, демографічних явищ, що протікають в ринковій економіці, прямо або побічно, повністю або частково відображають процеси, що відбуваються на ринку праці. Стан ринку праці в Україні та економічний розвиток країни тісно пов'язані між собою, оскільки показники зайнятості населення впливають на ефективність функціонування економічного сектору держави. Ринок праці є вершиною ринкових відносин та являє собою управління трудовою діяльністю.

В зв'язку з цим науковий пошук шляхів розв'язання проблем, пов'язаних з побудовою сприятливих умов для підвищення людського потенціалу України є актуальним і має велике теоретичне значення. Особливу увагу необхідно приділити, насамперед, регулюванню зайнятості та ринку праці загалом. Глибоке знання фундаментальних основ економіки праці відіграє ключову роль в розумінні безлічі соціальних проблем та явищ.

Петрик С. О. зауважує, що під змістом категорії «регулювання ринку праці» варто розуміти «систему правових та організаційно-економічних заходів держави щодо забезпечення ефективної зайнятості, нормальних умов праці та раціонального використання робочої сили» або максимальне наближення попиту та пропозиції на ринку праці з метою уникнення диспропорцій.

Випускна кваліфікаційна робота, яку подано на рецензування, виконана у повному обсязі у встановлений термін. У випускній кваліфікаційній роботі використано наукові праці провідних вітчизняних та зарубіжних вчених, запропоновані наукові підходи до вирішення постановлених завдань.

Автором проаналізовано ринок праці та зайнятості населення України. Оцінено стан та проблеми регулювання ринку праці в державі, охарактеризовано механізми регулювання вітчизняного ринку праці та на основі проведеного дослідження сформульовано пропозиції щодо визначення напрямів їх удосконалення

В роботі чітко визначено об'єкт та предмет дослідження, сформульовані мета і завдання наукового пошуку. Для вирішення поставлених завдань автор Петрик С. О. вдало застосувала загальнонаукові

та спеціальні методи дослідження, зокрема: аналітичний, описовий, структурного аналізу, узагальнення, прогностичний.

Аналіз змісту роботи дозволяє дійти висновку, що в процесі здійснення магістерського дослідження здобувачу вдалося в цілому успішно вирішити поставлені завдання та зробити певний теоретичний та практичний внесок у вирішення зазначеної проблеми публічного управління.

Випускна кваліфікаційна робота Петрик Софії Олегівни за змістом та оформленням відповідає поставленим вимогам, мета та завдання розкриті. Враховуючи вищевикладене випускна кваліфікаційна робота рекомендується до захисту та заслуговує на позитивну оцінку.

Рецензент,

Директор
м. Прилуцької філії
Чернівецького обласного
центра зайнятості

Прізвище, ім'я по батькові

Сергій Юрійович

Завідувачу кафедри публічного
управління та адміністрування
Новіковій Н.Л.

Заява

Я, Петрик Софія Олегівна (ПІБ), повідомляю, що за результатами проведення самостійної перевірки з використанням програмно-технічних засобів у наданій випускній кваліфікаційній роботі на тему: « Державне регулювання ринку праці в Україні » не міститься елементів академічного плагіату. У випадках використання прямих запозичень з друкованих та електронних джерел, вказані відповідні посилання.

Робота для перевірки надається у друкованому та електронному варіантах. Електронна версія моєї роботи ідентична з друкованою.

«24» січня 2022 року

(підпис)

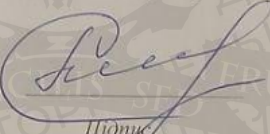
Згода

Я, Петрик Софія Олегівна, цим засвідчую, що є автором випускної кваліфікаційної роботи на тему: "Державне регулювання ринку праці в Україні" несу повну відповідальність за достовірність, точність та повноту поданої у роботі інформації, жодна частина роботи не була скопійована, за винятком випадків, коли робиться належне підтвердження в присвоєнні. Я підтверджую, що у роботі не міститься державної таємниці або інформації для службового користування.

Цим засвідчую, що жодна частина цієї роботи не була опублікована мною раніше.

Я даю дозвіл на те, що моя робота буде направлена в інституційний депозитарій Київського національного торговельно-економічного університету і збережена в базі даних для майбутньої перевірки плагіату.

« 24 » січня 2022 року

Підпис

Петрик С.О.
Прізвище, ініціали